

biciklan lumigilon devis vagonare reveni (preskaŭ ili mankis la lastan) kaj du aliaj pro bicikla defekto longe post la noktmezo atingis bruĝon. Jen la lasta heroaĵo de nia somera programo.

Kaj denove ni komencis la vintran agadon: ĉiusemajne regulaj kunvenoj en nia ejo; sur la tagordo: deklamado, kantado, paroladoj, gramatiko kaj ludado. Dum monato Septembro ni 3-ope veturis al Antverpeno ekde la Sabato por ĉeesti E-feston en salonego "De Pelikaan" (organizis la "Flan-drema") kaj ka posta tago ni finkciis kiel deligitoj de nia sekcio en la ligkunveno. Tiel alvenis la fino de tiu jaro fruktodona kun du gravaj projektoj en la kapoj de la estraranoj: nome 1°-plano por ree organi-zi vintrokurson kaj ideo por aĉeti belan E-grupflagon.

JARO 1939 :

La 19-a de Januaro okazis paroladvespero kiel enkonduko al la kurso donita de nia prezidanto F. Roose. La publika interesago superis ĉion krebela. La granda salono de la junulgastejo estis penplena. Al la unua leciono ĉeestis 36 gepartoprenintoj. Antaŭvidaĵoj do estis rozkoloraj. Poste ni bedaŭrinde spertis la veron de la biblia teksto: "Multaj estas vokitaj sed malmultaj elektigis". Ĉar ekde nia starigo la estrardevizo eĥis: "Kvalito antaŭ kvanto" ni ne nepre ĉagrenigis pro la perdo.

La monato Februaro restos kur oraj literoj en la historio de nia grupo: nia flago iĝis preta kaj dum gaja kaj bongusta bankedo ni ĝin inaŭguris la 6-a de Marto 1939. Oni eternigis la ĝojigan faktan per fotografaĵo kaj je nia kontenteco (ni penso nur al la propagando senpaga) ĝi aperis en diversaj gazetoj.

Jam estis fino de Marto kaj je Pentekosto (fino de Majo) 1939 okazus en Antverpeno la X-a Jubilea Kongreso de Flandra Ligo Esperantista. Ĉiusemajne la estraro instigis la gemembraron al partoprenado al la kongreso. Ni volis montri al la antverpenaj gesamideanoj ke nia grupo tiel sensignifa kiel ĝi estis je nombro de gemembroj ramen kapablis proporcie grandnombro alveturi al la metropolo. La senĉesa propagando inter nia gemembraro estis fruktodona: 7 gemembroj (tiam proksimume la triono de niaj gemembroj) decidis partopreni al la tritaga restado en la haven-urbo. Kio okazis dum la kongrestagoj? Kiamaniere la bruĝanoj tie pasigis tiujn Pentekostotagojn? Cu la kongreso plaĉis al ili? Jen demandoj kiuj mi certe povus tuj detale respondi sed mi tamen preferas min fidi al la sprita raporto kiun nia sanklubano Roger Derdeyn faris post la vojaĝo celante per ĝi interesigi la hejmgereŝtintajn kamaradojn dum unu de niaj grupkunvenoj. Jen lia raporto kiu detale kaj sprite priskribas la travivaĵojn de niaj 7 bruĝanoj dum la X-a jubilea kongreso.

(daŭrigota)

(skribis por la revuo R. I.)

ANGULETO DE LA POEZIO:

Ni hodiaŭ prezentas al niaj gelegantoj la belegan kaj tre konatan kanton flandran "Onze Lieve Vrouw van Vlaanderen"; la flandra teksto estas de A. Cuppens kaj la muziko de L. De Voght. La semideano E. Paesmans majstre prizorgis la E-tradukon.

NIA SINJORINO DE FLANDRUJO.

Ja sennambrajn belajn homojn	Kien oni ajn promenas
Al Vi donis pia am',	Cu tra kampoj, ĉu arbar',
Sed neniu Flandrajn korojn	Ciam oni vin renkontas
Tiom plengojigis jam,	Cirkaŭitan de florar',
Kiom nom', ho Dipatrin',	Vi ĝentile vokas nin
Ne donata al reĝin',	Por eterne ami Vin;
Kiu sonas el tutlando:	Benu nin en nia lando
Sinjin' de Flandrolando (bis)	Vi, Reĝin' de Flandrolando (bis)

Ciam tronu en la koro
De la Flandra famili',
Kiel bona patrineto,
Vi nin amu tie ĉi
Kaj sur la malbona ter'
Savu nin el la danĝer',
Nin, kun nia kara lando,
Vi, Patrin' de Flandrolando (bis)

(E. Paesmans)

NIAJ GEMEMBROJ RAKONTAS : "Libera tribuno" NI FORIGU LA ALKOHOLON.

En nia distrigvivo ni devas ĉiam zorgi ke ni uzas tiajn plezurilojn kiuj alportas al ni, ĉu korpe, ĉu anime, ian utilon. Uzo de plezuriloj kiuj ne alportas ian utilon estas kontraŭracia. Uzo de plezuriloj kiuj alportas ian malutilon, ankaŭ la plej malgrandan, estas kontraŭnatura. Post la mondmilito de 1914-18 ekstaris multaj internaciaj junulorganizoj kiuj akcelis pli racian kaj pli naturan vivon. Ili kreis tute novan atmosferon, kaj diskonigis tute alian distrigvivon. Tiuj kiuj havis la feliĉon veni en kontakto kun ili, povas atesti ke ili ne trompiĝis sed ke ili malkovris novan rave belan kaj sanigan kaj ĝojplenan movadon.

En nia batalado kontraŭ la alkoholo, ni tre ofte troviĝas antaŭ tiu-ĉi riproĉo: la alkoholo estas kelkfoje necesa. Kiam oni estas en festo dum kiu oni volas havi post laciga laboro, la bezonatan plezuron, la alkoholo estas necesa. Ĝi gajigas la homojn, paroligas ilin, varmigas ilin, ŝercigas ilin. Ĝi envenigas atmosferon de petolemo kaj spriteco, kiun oni ne sukcesas havigi al si sen la alkoholaĵaj trinkaĵoj. Tre ofte niaj propagandistoj post tia argumentado restas silentaj; ili ne kapablas rifuti ĝin kaj eĉ konfesas ke tio estas efektive la sola kazo en kiu alkoholo devus esti permesate de tempo al tempo. Kiel estas eble? Se oni volus pripensi dum 6 minutoj ni tuj malkovrus la malveron de tia argumentado.

Unue mi diru ke mi tre priplendas la homojn al kiuj la alkoholo devas doni la gajecon kaj spritecon. Mi demandas al mi, se la alkoholo devas ĉion-ĉi doni al ili, kion ili havas de si mem?

Sed jen kion mi jam ofte rimarkis en kompanio: holoj kiuj laŭnature ne estas spritaj kaj kies diraĵoj tute ne estas bone eltrovitaj, eĉ tre stultaj, tiuj homoj generale, preskaŭ sen esceptoj, nerimarkas la stultecon de siaj paroloj. Tamen ili restas gajaĵ malgraŭ la malspriteco de siaj zldiroj. Tiuj do ne bezonas alkoholaĵojn. Se ili tamen uzas alkoholaĵojn la nivelo de iliaj spritaj kaj ŝercaj paroloj tute ne plialtiĝos. Ili restas egale absurdaj. La sola afero kiun alportis la alkoholo estas tre ofte ke ili forgesas sin mem kaj diras iojn pri, kiuj ili ruĝiĝas en normala stato. Tiuj homoj kiuj estas laŭnature spritaj, evidente ne bezonas alkoholaĵojn. Estas kategorio de homoj kiuj en stato de absoluta neebrieco ne kapablas ion diri. Kontraŭe, kiam ili estas trinkintaj kelkajn glasojn, ili kapablas multon diri. Bedaŭrinde ke la alkoholo devas doni tion al ili. Ili eduku sin men al spritaj holoj. Tio estas ebla. Per tio mi volas fini. Mi volas doni rimedon per iĝi sprita. Post iom da ekzekado vi jam vidus rezultatojn. Neerareble ĝi estas. Pripensu, pensadu, longtempekaj ofte. Pensadu pri la vivo kaj la holoj. Pensu pri la eternaj valoroj kaj pri kio eterne restas. Komparu al tio la malmultvaloraĵojn kiujn estimas la homoj. Tio estas neelĉerpebla fonto de humoro. Estu vi mallogika en ĉio kion vi faras kaj prenu ekstremisman starlokon en la batalo por ĉio kio estas bona. Komparu al tio la mallogikecon de la homoj kaj iliajn kapitulaciojn ĉiutage. Ankaŭ tio estas neelĉerpebla fonto de humoro, gajecon kaj spriteco.

Grava rimarko: p r i tiu artikolo kaj cetera pri ĉiuj kiuj eventuale estus ensendataj sub "Libera Tribuno"-rubriko, la estraro forigas kiu ajn respondeco. La geensendantoj mem, kiuj devas subskribi je ilia propra nomo, havu la respondecon. Kiu ajn povas sub "Libera tribuno" respondi aŭ kontraŭbatali la en tiu-ĉi rubriko publikitajn artikolojn

333333333333

LITERATURA ANGULO: a) citaĵo el verkaro de Rusa aŭtoro.

"Oni devas estimi la homojn ne lam iliaj deveno kaj riĉaĵo sed laŭ la laboro, kiun ili faras. Ju pli utila estas tiu ĉi laboro, des pli estiminda estas la homoj. Sed ofte estas la kontraŭa: oni estimas la malokupiĝemajn riĉulojn kaj ne estimas tiujn, kiuj faras la plej utilajn laborojn por ĉiuj - la teristojn, la laboristojn".

(L. Toŝtoj)

b) ni foje iom ridu.

MALFACILA FACILIGO.

Foje, post vizito ĉe unu mia amiko - samlandano en Grancujo, mi vojaĝis reen en mianlogurbon, Parizon. Enirinte la vagonon, mi trovis en ĝin junan sinjoron oscedantan pro soleca enuiĝo. Kiam miaj okuloj alkiutimiĝis al la laca lamplumo de l'vagonfako, mi rimarkis esperantistan steleto en lia butontruo. Oni facile povas presenti al si mian ĝojon, ĉar mi, Hungaro, neperfekte parolas francan lingvon.

- Bonan vesperon, sinjoro - mi diras al li, proponante panpremon. reciproka ekĝoĝiĝo, enterbabilado, ktp.

Dum la halto de la vagonaro ĉe unu stacio mi eliras el ĝi por trinki glaseton da biero. Post mia reenvagonigo mi proponas al mia kunvojaĝanto fari la samon, ĉar "tie oni servas eksterordinare bonan bieron".

- Mi ne kuragas elvagoniĝi, - respondas li - ĉar mi timas, ke mi ne retrovos mian vagonon.

- Rigardu ĝian numeron.

Jes, sinjoro, sed mia cerbo estas tre malrememorema, mi ĉiam forgesos numeron.

- Ho, kara mia, oni devas fiksi la numeron al ia konata historia aŭ simila fakto. Jen ekzemple, la numero de nia vagono estas 1038. En tiu jaro mortis Sankta Stefano, la unua reĝo de mia lando. Revenante do mi pensis pri la morto de Sankta Stefano kaj mi tuj retrovis mian vagonon.

- Bonego ideo - li ekkriis, kaj forlasis la vagonon.

Post kekaj minutoj oni donas signon por ekirigo de l'vagonaro. Mia franco ne estas ankoraŭ reveninta. Mi elrigardas tra la fenestro por serĉi kaj voki lin. Kaj kion mi vidas kaj aŭdas? Li, ekscitita, preskaŭ plorante, peras la deĵorantan policiston sur la perono:

- Sinjoro, pro la ĉiel, mi vinpetegas, diru al mi en kiu jaro mortis Sankta Stefano, reĝo de Hungarujo?

(P. de Lengyel)

GRUPA VIVADO:

La estraro ekscias el Westerloo ke nua samideano kaj malnova klubano Roger Derdeyn edziĝis la 14-a de Aprilo 1942 kun fraŭlino Julia Onzia el Westerloo. Al la junaj geedzigituloj la estraro, nome de la tuta grupo, deziras plenan feliĉon.

& & & & & & & &

Nia samgrupanino Raymonde SCHOUTEET oficiale fianĉiĝis kun sinjoro ALBERT CORNUT el Cuesmes. Nome de nua E°-grupo la estraro elkore gratulas la lagefianĉojn,

& & & &

Voor de maand Mei kan het bestuur zyn leden al vast twee voordrachten aankondigen met alssprekers de makkers F. NORRO en G. MAERTENS:

1° - den 21/5/42/ handelt F. NORRO over "Tot een dieper inzicht in het muzikaal genot".

2° - Den 28/5/42 spreekt G. Maertens ons over "De huidige staat van het Esperanto".

Het bestuur verhoopt dat stellig aale leden zullen willen aanwezig zijn bij deze beide sprekbeurten.

& & & &

AAN ONZE LEDEN: Heden hebt U reeds het 6de maandnummer van "ANTAUEN" ontvangen. Reeds een half jaar dus spaart ons bestuur zich noei te noch kosten om de leden zooveel als eenigszins mogelijk al te verschaffen waar zij behoefte aan hebben: lezing - studie - literatuur - groepsleven en mededeelingen - ontspanning.

Zijn er onder onze leden die nopens het resultaat niet tevreden zijn? Zijn er die wenschen dat zekere rubriken worden weggelaten? Of uitgebreid? of ingekrompen? Of andere rubriken ingelascht? Hebben sommige onze leden geen origineele gedachten tot verbeteren, tot nog méér interessant maken van ons blaadje? Dat zij dan zonder uitstel hun wenschen en verlangens aan het bestuur laten geworden, en wij beloven alles in het werk te stellen om eenieder in de mate van het mogelijke genoegdoening te verschaffen. Niet enkel kritiek, niet enkel nieuwe ontwerpen, maar uitingen van tevredenheid, van instemming met de tot heden gevolgde werkwijze (voor leden die eventueel deze opinie aankleven) zouden het bestuur aangenaam zijn opdat het dan tenminste de mogelijkheid hebben zou een vergelijkende lijn te trekken om te besluiten of een verandering door ontwerp voorgesteld, door te voeren, opgevaar af van de meerderheid te ontstemmen die door een stilzwijgend toestemmen ons geen tastbaar richtsnoer heeft gegeven. Het bestuur hoopt dan ook van het meerendeel der leden een positief antwoord te verkrijgen. Dank bij voorbaat.

XXXXXXXXXXXXXX

STUDIEHOEKJE VOOR DE LEDEN:

Eerst nu is het ons opgevallen dat een leelijke flater neergeschreven werd in het eerste nummer blz. 3 regel 16. Daar moet het vierde woord "onderwerp" vervangen worden door "voorwerp". En geen enkele lezer die ons de opmerking heeft gemaakt! Heeft wellicht niemand het studieboekje gelezen?